

Сім років вона чекала відповіді на свій лист:

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

50 рік правління династії Елентін

Шановний пане магістре Каравалу,

Мене звати Скарлет. Пишу цей лист для своєї сестри Донателли. Невдовзі в неї день народження, і їй би дуже хотілось побачити Вас та неймовірних артистів Каравалу. Свято припадає на 37-мий день Тосівного сезону. Якщо завітаєте, то перетворите цей день на найчарівніше свято.

З великим сподіванням,

Скарлет із Завойованого острова Трисда

51 рік правління династії Елентін

Шановний пане магістре Каравалу,

Це знову Скарлет. Чи отримали Ви мій попередній лист? Цьогоріч сестра каже, що задоросла для святкування свого дня народження. Проте мені здається, вона просто засмучена, що Ви так і не завітали до Трісди. Цього Посівного сезону їй виповниться десять, а мені одинадцять. Вона, звісно, не зізнається, але й досі дуже сподівається на зустріч із Вами та Вашими неймовірними артистами Каравалу.

З великим сподіванням,

Скарлет із Завойованого острова Трісда

52 рік правління династії Елентін

Шановний магістре Каравалу Легендо,
Вибачте, що я неправильно написала Ваше ім'я у попередніх листах. Сподіваюсь, Ви не через це оминули Трісду. Я хотіла, щоб Ви з Вашими неймовірними артистами завітали до нас не лише через день народження моєї маленької сестри, а мені, власне, й самій дуже кортить їх побачити.

Пробачте за цей короткий лист. Батько розгнівається, як побачить, що я пишу Вам.

З великою надією,

Скарлет із Завойованого острова Трісда

52 рік правління династії Елентін

Шановний магістре Каравалу Легендо,
Я щойно довідалась і хочу висловити свої
найщиріші співчуття. Навіть не зважаючи
на те, що Ви так і не завітали до
Трісди й не відповіли на жоден мій лист,
я впевнена, Ви не вбивця. Мені дуже
шкода, що найближчим часом Ви не
даватимете гастролей.

З найкращими побажаннями,
Скарлет із Завойованого острова Трісда

55 рік правління династії Елентін

Шановний магістре Легендо,

Чи пам'ятаєте мене, Скарлет, із
Завойованого острова Трісди? Знаю, минуло
кілька років, як я писала останнього
листа до Вас. Чула, Ваші артисти знову
гастролюють. Сестра казала, що Ви ніколи
двічі не відвідуєте одне й те саме місто.
Однак у нас чимало змін із часу Вашого
останнього візиту 50 років тому. Про правді,
я не вірю, що є ще душа, котра б так
палко бажала побачити Ваш виступ, як
того хоту я.

З великою надією,

Скарлет

56 рік правління династії Елентін

Шановний магістре Легендо,

Чула, минулого року Ви завітали до столиці Південної Імперії і змінили там колір неба. Це правда? Ми з сестрою намагалися поїхати, проте нам заборонено полишати межі Трісди. Часом мені здається, що я ніколи не покину Завойовані Острови. Думано, саме тому я так палко бажаю, щоб Ви зі своїми артистами завітали до нас. Мабуть, просити ще раз марно, але сподіваюсь, Ви зможете розглянути таку можливість.

Скарлет із Завойованого острова Трісда

57 рік правління династії Елентін

Шановний магістре Легендо,

Це мій останній лист. Невдовзі я вийду
заміж, а тому буде краще, якщо цьогоріч
Ви та ваші артисти не завітаєте до острова
Трісда.

Скарлет Драгна.

57 рік правління династії Елентін

Шановна Скарлет Драгна

із Завойованого острова Трісда,

Вітаю Вас із майбутнім весіллям.

Перепрошую, що не привіз своїх

артистів до Трісди. Цьогоріч не

гастролюємо. А от на наступний наш

виступ можна потрапити лише за

запрошеннями, тож із нетерпінням

чекатю на зустріч із Вами та Вашим

нареченим, якщо Вам вдасться

полишити острів та приєднатися до

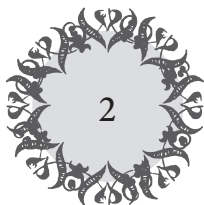
нас.

Будь ласка, прийміть мій подарунок

разом із цим листом.

Належить перу магістра Каравалу

Легенді

Почуття Скарлет спалахнули яскравими барвами веселки: яскраво-червоним вогненного жару, нестримно-зеленим молоді трав, шалено-жовтим помаху крила птаха.

Нарешті він відповів!

Вона перечитала лист. Потім ще раз. І ще раз. Очима уважно оглянула кожен різкий рух чорнила, кожен вигин воску срібної гербової печатки магістра Каравалу. На ній було зображене сонце, всередині якого зірка, а у зірці сльоза. Така ж печатка красувалася й на конверті.

Це не жарт.

— Донателло! — Скарлет злетіла крутими сходами до винного льоху, намагаючись знайти молодшу сестру. Проте цієї маленької пронози ніде не було видно.

— Телло, ти де? — бурштинове сяйво масляних ламп мерехтіло над пляшками з ромом та кількома щойно заповненими дерев'яними бочками. Скарлет ступила кілька кроків, почувся стогін, а затим важке зітхання. Після останньої сварки з батьком Телла, вочевидь, хильнула зайвого і зараз дрімає десь на підлозі. — Дона...

На останніх складах Скарлет затнулась.

— Привіт, Скар.

Телла широко посміхнулась припухлими губами, оголивши ряд білосніжних зубів. Світлі кучері збились жужмом, шаль валялась на долівці. Проте саме вид молодого моряка, котрий обіймав Теллу за талію, змусив Скарлет затнутися:

— Я чомусь завадила?

— Нічому з того, що ми не могли б розпочати знову, — почувся голос моряка з бадьорим акцентом Південної Імперії, що звучав мелодійніше за різкі говірки Меридіальної Імперії, до яких звикла Скарлет.

Телла захихотіла, однак на її обличчі таки з'явилася крапля пристойності — сестра почервоніла.

— Скар, ти ж знаєш Джуліана, чи не так?

— Радий тебе бачити, Скарлет, — усміхнувся Джуліан, прохолодно та спокусливо — як порив свіжості у літню спеку.

Скарлет пробурмотіла стандартну ввічливу відповідь, щось на кшталт «І я рада тебе бачити», проте спокою не давали руки моряка. Вони і досі обвивались навколо Теллиної спідниці кольору барвінку, бавилися китицями, ніби сестра була пакунком, який йому так кортіло розгорнути.

На острові Трісда Джуліан перебував близько місяця. Поважно зійшовши з човна — високий вродливець із засмаглою бронзовою шкірою, він привернув до себе увагу майже кожної жінки. Навіть Скарлет на якусь мить обернулась, але вона була не настільки дурньою, щоб витріщатись на нього довше.

— Телло, можна тебе на секунду вкрасти? — нарешті вичавила Скарлет, ввічливо кивнувши Джуліану.

Проте щойно вони оминули кілька бочок, аби не було чути їхньої розмови, Скарлет запитала:

— Ти що робиш?

— Скар, ти ж заміж скоро виходиш. Думала, тобі відомо, що відбувається між чоловіком та жінкою, — Телла грайливо штовхнула сестру в плече.

— Я не про це. Ти знаєш, що буде, як батько вас спіймає на гарячому.

— Саме тому я не планую попадатися.

— Будь розумною, прошу тебе.

— А хіба я не розумна? Якщо батько нас упіймає, я знайду спосіб спихнути всю провину на тебе, — Телла в'їдливо посміхнулась. — Проте, думаю, ти прийшла не це мені сказати, — вона кинула погляд на лист, який Скарлет тримала у руках.

Тьмяне мерехтіння ліхтаря вихопило краєчки паперу, що сяяли золотом — кольором магії, бажань та передбачень майбутнього. Адреса на конверті виблискувала тим самим сяйвом.

Для панни Скарлет Драгна,

На адресу Сповідальні

Трисда

Завойований острів Меридіальної Імперії

Помітивши палаючий надпис, Телла придивилася пильніше. Сестра Скарлет завжди віддавала перевагу всьому красивому: наприклад, юному вродливцеві, який і досі чекав на неї за діжками. Не раз, коли Скарлет губила якусь прикрасу, молодша сестра одразу ховала її у своїй кімнаті.

Однак цього разу Телла навіть не намагалася дотягнутися до цієї записки. Здається, їй було байдуже.

— Ще один лист од графа? — вона так зневажливо вимовила його титул, ніби то був сам диявол.

Скарлет навіть подумувала якось захистити свого нареченого, проте сестра вже встигла чітко висловити свою думку щодо цих заручин. Навіть не зважаючи на те, що договірні шлюби були досить поширеними у Меридіальній Імперії, а також те, що граф упродовж останніх місяців чемно надсилав Скарлет найщиріші листи, Телла не розуміла, як Скарлет могла вийти заміж за людину, котрої вона ніколи не бачила. А от Скарлет шлюб із незнайомцем лякав набагато менше за перспективу зостатися тут, на Трісді.

— Отже, — наполягала Телла, — ти нарешті скажеш, що це?

— Це не від графа, — тихенько відповіла Скарлет, щоб не почув моряк. — Це від магістра Каравалу.

— Він відповів? — Телла вихопила записку. — Ой, Божечку!

— Цить, — Скарлет штовхнула сестру ближче до бочок. — Тебе можуть почути.

— Вже й порадіти не можна? — Телла дістала три папірці, сховані у запрошенні. Світло ламп осяяло водяні знаки. Якусь мить вони блищали золотом так само, як і краєчки листа, перш ніж змінити колір на небезпечний відтінок криваво-малинового.

— Ти це бачиш? — від здивування Телла роззявила рота: срібні завитки почали оживати на сторінці й у повільному танці утворювати слова: *«Право на вхід для однієї особи: Донателла Драгна із Завойованого острова».*

Ім'я Скарлет було зазначено в другому запрошенні.

У третьому був лише надпис: *«Право на вхід для однієї особи»*.

Як і у решті запрошень, цей надпис було надруковано над назвою острова, про який вона доти нічого не чула: *Острів сновидінь*.

Скарлет здогадалась, що запрошення без імені призначалось для її нареченого. Якусь мить вона навіть уявила, як би було чудово поїхати разом до Каравалу, щойно вони поберуться.

— Ой, дивись, ось ще щось! — заверещала Телла коли на запрошеннях почали з'являтися нові рядки:

«Використовувати лише раз із метою відвідування Каравалу.

Головні ворота зачиняються опівночі, тринадцятого дня Посівного сезону, 57-ого року правління династії Елентін. Будь-яка особа, яка прибуде пізніше вказаного терміну, не зможе взяти участь у грі та виграти головний приз цього року — бажання».

— Це за три дні, — мовила Скарлет. Яскраві кольори, що палали всередині, змило похмурими відтінками сірого розчарування. І як вона бодай на мить могла подумати, що це спрацює. Можливо, лише у разі, якби Каравал призначили через три місяці, чи навіть три тижні — *колись*, після весілля. Дату весілля батько Скарлет тримав у суворій таємниці. Але їй напевне було відомо, що до нього лишилось більше ніж три дні. Втекти раніше неможливо, до того ж занадто ризиковано.

— Але ж поглянь на цьогорічний приз, — вела Телла, — бажання.